

Sygn. akt: WZ 9/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie S. P., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu, bez udziału stron, w dniu 20 lipca 2017 r., zażalenia S. P. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 maja 2017 r.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

S.P. był oskarżony o popełnienie przestępstw z art. 228 § 3 k.k. w postępowaniach przed Wojskowym Sądem Okręgowym w P.:

1. prowadzonym pod sygn. akt: So .../08, gdzie wyrok został uchylony wyrokiem Izby Wojskowej Sądu Najwyższego o sygn. akt: WA 34/11,
2. prowadzonym pod sygn. akt: So .../11, gdzie wyrokiem z dnia 29 września 2015 r. został uniewinniony od wszystkich zarzutów, co zostało utrzymane w mocy wyrokiem Izby Wojskowej Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2016 r. (WA 9/16).

W dniu 14 kwietnia 2017 r. do Wojskowego Sądu Okręgowego w P. wpłynął wniosek S. P. o zwrot kosztów procesu w postaci wynagrodzenia obrońcy w kwocie 15 661,20 zł i kosztów stawiennictwa na rozprawach w kwocie 21 672,46 zł.

Postanowieniem z dnia 22 maja 2017 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w P. przyznał S. P. kwotę 31 340,69 zł.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożył S. P., zarzucając: obrazę przepisów postępowania, tj. art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. – poprzez:

- „1) zasądzenie na rzecz S. P. kosztów ustanowienia obrońcy stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, bez uwzględnienia stawki VAT, oraz błędne przyjęcie, że w postępowaniu przed Wojskowym Sądem Okręgowym w P., sygn. akt So .../11, obrońca uczestniczył w 19, nie zaś w 20 rozprawach jak przyjął Sąd (zapewne chodzi skarżącemu o sytuację odwrotną – uwaga SN);
- 2) niezasądzenie wydatków adwokata niezbędnych dla uczestnictwa w rozpoznaniu sprawy przed Sądem Najwyższym w Warszawie w roku 2016 r. – kosztów dojazdu pociągiem oraz kosztów poruszania się po W. w roku 2011 i 2016;
- 3) niezasądzenie w zakresie kosztów dojazdu S. P. na rozprawy przed Wojskowym Sądem Okręgowym w P., poniesionych opłat parkingowych w P.;
- 4) przyjęcie, że S. P. uczestniczył w 79, nie zaś 81 terminach rozpraw przed Sądem I instancji i zasądzenie w związku z tym zwrotu kosztów jego dojazdu w mniejszej kwocie niż należna”.

W konkluzji autor środka odwoławczego wniósł o: „zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez podwyższenie zasądzonej kwoty z tytułu zwrotu kosztów procesu o kwotę 4890,77 zł (2743,20 zł – kwota VAT do kosztów ustanowienia obrońcy; 120 zł – wynagrodzenie obrońcy za nieuwzględniony przez Sąd termin rozprawy /sygn.. akt So .../11; 268 zł – koszty dojazdu obrońcy na rozprawę apelacyjną do Warszawy w 2016 r. /sygn.. akt WA 9/16/; 100 zł – koszty poruszania się obrońcy taksówką po Warszawie w 2011 r. i 2016 r.; 1215 zł – opłaty parkingowe; 197,57 zł – nieuwzględniony przez Sąd przejazd na trasie C. –P. i z powrotem; 249 zł – nieuwzględniony przez Sąd przejazd na trasie C. – Z. – P. i z powrotem)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy w pełni zaaprobował stanowisko Wojskowego Sądu Okręgowego w P., który wszechstronnie i wyczerpująco wyjaśnił z jakich powodów jedynie w części uwzględnił zgłoszony przez S. P. wniosek o zwrot kosztów procesu.

Wbrew twierdzeniom autora zażalenia Wojskowy Sąd Okręgowy w P. słusznie nie uwzględnił stawki VAT przy zasądzaniu opłaty za czynności adwokata. Zgodnie bowiem z treścią § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.), sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach, gdy strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu. Z akt sprawy wyraźnie jednak wynikało, że S. P. korzystał z pomocy obrońcy działającego z wyboru, stąd też podwyższenie wynagrodzenia adwokata o stawkę podatku VAT nie było możliwe (zob. A. Patryk, T. Patryk, uwagi do § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (w:) Rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Komentarz, wyd. II, Lex/el. 2015, teza VI.). Trzeba też zaznaczyć, że wskazany przez S. P. w uzasadnieniu środka odwoławczego wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 lipca 2006 r., SK 21/04, (Dz.U. z 2006 r., Nr 141, poz. 1013) dotyczył innej kwestii i nie mógł znaleźć odpowiedniego zastosowania w niniejszej sprawie.

Z kolei, szczegółowa analiza akt sprawy bezsprzecznie wykazała udział obrońcy w 19. rozprawach, w postępowaniu przed Wojskowym Sądem Okręgowym w P., [...]

19., a nie w 20. jak uważał wnioskodawca.

Niezasądzenie wydatków obrońcy niezbędnych dla uczestnictwa w rozpoznaniu sprawy przed Sądem Najwyższym w Warszawie w 2011 r. i 2016 r.

zasadnie wynikało z braku udokumentowania żądanych kwot, podlegających ewentualnemu zwrotowi. Nie było przy tym wystarczające oświadczenie obrońcy z dnia 15 maja 2017 r. Udokumentowanie byłoby możliwe np. przez złożenie faktury, rachunku lub innego dokumentu potwierdzającego, że określona należność została uiszczona (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 lutego 2012 r., II AKz 61/12, KZS 2012, z. 7-8, poz. 121).

Podobnie sytuacja przedstawiała się w kwestii niezasądzenia kosztów dojazdu i parkowania pojazdu S. P., w związku z rozprawami toczącymi się przed Wojskowym Sądem Okręgowym w P. W tym wypadku również w żaden sposób nie zostały udokumentowane poniesione w przedmiotowej sytuacji koszty, a samo tylko potwierdzenie obecności na rozprawach, wynikające z treści protokołów, nie mogło skutkować zwrotem wnioskowanych wydatków.

Lektura akt wykazała także prawidłowe przyjęcie przez Wojskowy Sąd Okręgowy w P., iż S. P. uczestniczył w 79. terminach rozpraw przed Sądem pierwszej instancji, tj.: [...] (k. 24468). S. P. w wykazie dołączonym do wniosku, przedstawiającym obecność jego i obrońców na poszczególnych rozprawach, błędnie zatem wskazał na obecność w jeszcze dwóch terminach rozpraw i bezpodstawnie dochodził zwrotu kosztów z tego tytułu.

Z tych powodów orzeczono jak na wstępie.

kc